

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	4Tdo/32/2023
Identifikačné číslo spisu:	8219010469
Dátum vydania rozhodnutia:	13.12.2023
Meno a priezvisko:	JUDr. Pavol Farkaš
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2023:8219010469.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Pavla Farkaša a sudcov JUDr. Martiny Zeleňakovej a JUDr. Dušana Krč-Šeberu v trestnej veci obvineného I. I. a spol. pre obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. c), písm. d) Trestného zákona a iné, na neverejnom zasadnutí konanom 13. decembra 2023 v Bratislave, o dovolaní obvineného I. I. proti rozsudku Krajského súdu v Prešove z 27. októbra 2021, sp. zn. 10To/27/2021, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku dovolanie obvineného I. I. odmieta.

Odôvodnenie

Okresný súd Bardejov (ďalej tiež „okresný súd“, resp. „súd prvého stupňa“) rozsudkom zo 4. augusta 2021, sp. zn. 2T/188/2019 uznal v bode 1 S. D. za vinného zo zločinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d) Trestného zákona a obvineného I. I. (ďalej tiež „obvinený“, resp. „dovolateľ“) v bode 2 pod písm. a) z obzvlášť závažného zločinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. c), písm. d) Trestného zákona a v bode 2 pod písm. b) zo zločinu marenia spravodlivosti podľa § 344 ods. 1 písm. b) Trestného zákona na tom skutkovom základe, že:

v bode 1

v presne nezistenom čase dňa 26.02.2019 alebo 27.02.2019 si v meste Bardejov zakúpil od doposiaľ nestotožnenej osoby rastliny rodu *Canabis* o množstve 3 g v hodnote 30,- Eur, ktoré sú v zmysle zákona NR SR č. 139/1998 Z. z. o omamných, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov zaradené do I. skupiny omamných látok, pričom pri domovej prehliadke dňa 10.03.2019 v mieste jeho trvalého bydliska bolo okrem iných vecí zaistené 1 ks plastového vrečka s obsahom sušiny zelenej farby, kde kriminalistickým skúmaním bolo zistené, že sa jedná o vysušené vrcholky rastliny konope (*Cannabis*) o celkovom hmotnosti 2,78 g s priemerným 13,2% obsahom THC- účinnej látky

rastliny konope, obsahujúce 367 mg THC, ktoré množstvo zodpovedá 12 až 37 bežným jednotlivým dávkam drogy, schopných po aplikácii ovplyvniť psychiku užívateľa,

v bode 2

a) od presne nezisteného obdobia, minimálne od roku 2017 až do 10.03.2019 si od doposiaľ nestotožnených osôb v Bardejove a inde kupoval a v mieste svojho trvalého bydliska prechovával rastliny rodu *Canabis*, ktoré sú v zmysle zákona NR SR č. 139/1998 Z. z. o omamných, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov zaradené do I. skupiny omamných látok a tieto následne sčasti predával v Bardejove a okolí viacerým osobám, a to C. Q., S. W., D. B., I. H., a to v rôznych množstvách od 0,8 g až 5 g za sumu 5 až 20,-Eur a sčasti bezodplatne poskytol pri vzájomnej konzumácii aj ďalším osobám, a to N. D., N. G., U. Y., D. D. a v období rokov 2016 až 2017 bezodplatne zadovážil aj W. W. a N. H., ktoré v tom čase mali menej ako osemnásť rokov, pričom pri domovej prehliadke dňa 10.03.2019 v mieste trvalého bydliska obžalovaného bolo zaistených 11 ks zipsovateľných vreciek s obsahom zelenej sušiny, kde kriminalistickým skúmaním bolo zistené, že sa jedná o vysušené vrcholky rastliny konope (*Canabis*) o celkovej hmotnosti 8,36 g s priemerným 9,5% THC - účinnej látky rastliny konope obsahujúcej 820 mg THC, ktoré množstvo zodpovedá 27 až 82 bežným jednotlivým dávkam drogy schopných po aplikácii ovplyvniť psychiku konzumenta, ako aj ďalšie predmety, a to zipsovateľné vrecká, napodobeninu cigarety, plastové drvičky, digitálnu váhu, ktoré predmety obsahovali stopové množstva THC, účinnej látky rastliny konope, prípadne semená rastliny konope,

b) dňa 13.03.2019 v obci Tarnov okres Bardejov, v čase asi o 16.30 hod., potom, čo bol Okresným súdom Bardejov prepustený zo zadržania ako osoba podozrivá vo veci spáchania obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/, d/, ods. 2 písm. c/ Trestného zákona vo veci vedenej na KR PZ PO pod sp. zn. ORP-KRP-33/1-VYS-PO-2019, v úmysle zmariť dôkaz v uvedenej trestnej veci, telefonicky, za účelom osobného stretnutia kontaktoval osoby, ktoré v zápisnici o výsluchu zadržaného spísanej na OR PZ Bardejov dňa 10.03.2019 pod sp. zn. ORP-50/VYS-BJ-2019 uviedol ako svedkov, ktorým marihuanu predával, a to N. D. a U. Y., oboch z U., ako aj ďalšie osoby, o ktorých mal vedomosť alebo predpokladal, že by mohli v uvedenej trestnej veci vypovedať v jeho neprospech, a to S. W., W. W., D. D. a I. H., ktorých následne pri osobnom stretnutí na miestnom futbalovom ihrisku v obci Tarnov dňa 13.03.2019 v čase asi o 20.30 hod. navádzal, aby v prípade ak budú vypočúvaní ako svedkovia v uvedenej trestnej veci, v ktorej je on obvineným, vypovedali nepravdivo v jeho prospech a marili tak dôkazy v tom zmysle, aby vo svojej výpovedi uviedli, že im obžalovaný I. I. marihuanu nepredával, resp. že ju od neho nekupovali alebo že s tým nič nemá, že ju len ponúkol alebo že ju len spoločne fajčili.

Za to okresný súd obvinenému S. D. podľa § 172 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 36 písm. l), § 38 ods. 3 a § 39 ods. 1, 3 písm. d) Trestného zákona uložil trest odňatia slobody vo výmere 24 mesiacov a 10 dní, na výkon ktorého ho podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Obvinenému I. I. okresný súd podľa § 172 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 36 písm. j) a § 41 ods. 2 Trestného zákona uložil úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 12 rokov, na výkon ktorého ho podľa § 48 ods. 3 písm. b) Trestného zákona zaradil do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia. Súčasne mu súd podľa § 73 ods. 2 písm. d) Trestného zákona uložil aj ochranné protitoxikomaničné liečenie ústavnou formou a podľa § 76 ods. 1 Trestného zákona a § 78 ods. 1 Trestného zákona ochranný dohľad na dobu jedného roka.

Proti rozsudku okresného súdu podal obvinený I. I. v zákonnej lehote odvolanie, na podklade ktorého Krajský súd v Prešove (ďalej tiež „krajský súd“, resp. súd druhého stupňa“) rozsudkom z 27. októbra 2021, sp. zn. 10To/27/2021 podľa § 321 ods. 1 písm. b), písm. c), ods. 2 Trestného poriadku zrušil vo vzťahu k obvinenému I. I. napadnutý rozsudok vo výroku o vine pod bodom 2 písm. a), o treste, o

ochrannom liečení a o ochrannom dohľade. Krajský súd na základe § 322 ods. 3 Trestného poriadku sám rozhodol a obvineného uznal za vinného zo spáchania skutku pod bodom 2 písm. a) z obzvlášť závažného zločinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. c), písm. d) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b), písm. j) a § 139 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že:

v bode 2

a) od presne nezisteného obdobia, minimálne od roku 2017 až do 10.03.2019 si od doposiaľ nestotožnených osôb v Bardejove a inde kupoval a v mieste svojho trvalého bydliska prechovával rastliny rodu *Canabis*, ktoré sú v zmysle zákona NR SR č. 139/1998 Z. z. o omamných, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov zaradené do I. skupiny omamných látok a tieto následne sčasti predával v Bardejove a okolí viacerým osobám, a to C. Q., S. W., D. B., I. H., a to v rôznych množstvách od 0,8 g až 5 g za sumu 5 až 20,- Eur a sčasti bezodplatne poskytol pri vzájomnej konzumácii aj ďalším osobám, a to N. D., N. G., U. Y., D. D. a v období rokov 2016 až 2017 bezodplatne zadovážal aj W. W. a N. H., ktoré v tom čase mali menej ako osemnásť rokov, pričom pri domovej prehliadke dňa 10.03.2019 v mieste trvalého bydliska obvineného bolo zaistených 11 ks zipsovateľných vreciek s obsahom zelenej sušiny, kde kriminalistickým skúmaním bolo zistené, že sa jedná o vysušené vrcholky rastliny konope (*Canabis*) o celkovej hmotnosti 8,36 g s priemerným 9,5% THC - účinnej látky rastliny konope obsahujúcej 820 mg THC, ktoré množstvo zodpovedá 17-im bežným jednotlivým dávkam drogy schopných po aplikácii ovplyvniť psychiku konzumenta, ako aj ďalšie predmety, a to zipsovateľné vrecká, napodobeninu cigarety, plastové drvičky, digitálnu váhu, ktoré predmety obsahovali stopové množstvá THC, účinnej látky rastliny konope, prípadne semená rastliny konope.

Krajský súd za tento trestný čin ako aj za skutok právne kvalifikovaný ako zločin marenia spravodlivosti podľa § 344 ods. 1 písm. b) Trestného zákona uvedený v rozsudku okresného súdu pod bodom 2 písm. b) uložil obvinenému I. I. podľa § 172 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 41 ods. 2, § 38 ods. 3, § 36 písm. j) Trestného zákona úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 10 rokov, na výkon ktorého ho podľa § 48 ods. 4 Trestného zákona zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom strázenia. Súčasne mu podľa § 73 ods. 2 písm. d) Trestného zákona uložil ochranné protitoxikomanické liečenie ústavnou formou a podľa § 76 ods. 1 Trestného zákona v spojení s § 78 ods. 1 Trestného zákona ochranný dohľad na 1 rok.

Proti uzneseniu krajského súdu podal obvinený I. I. prostredníctvom obhajkyne JUDr. Marty Maruniakovej dovolanie z dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku, teda z dôvodu, že dovolaním napadnuté rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia.

V úvode dovolania obvinený namietal, že i keď mu bol uložený trest na dolnej hranici trestnej sadzby vo výmere 10 rokov (krajský súd mu ukladal trest v rámci zákonnom upravenej trestnej sadzby v rozpätí 10 rokov až 17 rokov 9 mesiacov), tak tento považuje za neprimerane prísny a má za to, že v jeho prípade je na mieste uplatniť tzv. mimoriadne zníženie trestu v zmysle § 39 Trestného zákona, a to tak vzhľadom na okolnosti prípadu, ako aj okolnosti týkajúce sa jeho osoby. Poukázal na vykonané dokazovanie, z ktorého vyplýva, že marihuanu poskytol niekoľkokrát len osobám, ktoré patrili do okruhu jeho blízkych kamarátov. Nikdy drogu nedal ani nepredal inej osobe za účelom zisku. Nebol a ani nemal zámer byť dilerom akýchkoľvek drog, vždy si ich zabezpečoval pre vlastnú potrebu. Z výpovedí svedkov vyplynulo, že sa o ňom hovorilo ako o užívateľovi marihuany, ktorú niekedy fajčil aj s kamarátmi, ktorí boli tiež jej užívateľmi.

Počas obdobia od roku 2017 do roku 2019 mal zamestnanie, ktoré bolo zdrojom jeho obživy. Nemal žiaden dôvod predávať marihuanu, keďže si zarábala poctivou prácou. Trestný čin, pre ktorý bol odsúdený nepáchal v rozsahu, v akom ju páchajú iné osoby, ktoré dostanú rovnako dlhý trest. Obvinený

je toho názoru, že uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 10 rokov bol v jeho prípade uložený v rozpore so zásadou proporcionálnosti trestu, podľa ktorej je trest právnym následkom trestného činu, a teda musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu, čo v danom prípade nie je. Pre dosiahnutie účelu trestu, najmä pokiaľ ide o vedenie riadneho života v budúcnosti a morálneho odsúdenia spoločnosťou, by bol postačujúci aj trest odňatia slobody vo výmere 5 rokov uložený podľa § 39 ods. 1, ods. 3 písm. c) Trestného zákona.

Dovolateľ ďalej uviedol, že nikdy predtým nebol odsúdený za žiadny trestný čin a ani sa nikdy nedopustil protiprávneho konania, čo bolo v konaní preukázané výpisom z registra trestov a z lustrácie v registra priestupkov. Je presvedčený, že protitoxikomanické liečenie, ktoré mu pomôže zbaviť sa závislosti postačuje na to, aby sa mohol začleniť do spoločnosti, a to aj bez toho, aby vykonával nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 10 rokov. K liečbe pristupuje zodpovedne a chce sa tejto závislosti zbaviť. Prezentoval názor, že súdy mali uplatniť hmotnoprávne ustanovenie § 39 Trestného zákona.

Z vyššie uvedených dôvodov obvinený I. I. navrhol, aby dovolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu nižšej inštancie na nové prerokovanie a rozhodnutie.

Prokurátor Okresnej prokuratúry Bardejov sa k dovolaniu obvineného písomne nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 377 Trestného poriadku) pred vydaním rozhodnutia o dovolaní posúdil naplnenie procesných podmienok pre podanie dovolania a zistil, že dovolanie bolo podané proti prípustnému rozhodnutiu [§ 368 ods. 2 písm. h) Trestného poriadku], bolo podané prostredníctvom obhajcu (§ 373 ods. 1 Trestného poriadku), osobou oprávnenou na jeho podanie [§ 369 ods. 2 písm. b) Trestného poriadku], v zákonnej lehote (§ 370 ods. 1 Trestného poriadku) a na súde, ktorý rozhodol v prvom stupni (§ 370 ods. 3 Trestného poriadku). Zistil ďalej, že dovolanie spĺňa obligatórne obsahové náležitosti (§ 374 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku), a že obvinený pred podaním dovolania využil svoje právo podať riadny opravný prostriedok (§ 372 ods. 1 Trestného poriadku).

Najvyšší súd Slovenskej republiky v predmetnej trestnej veci dospel k záveru, že podané dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí, nakoľko je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Trestného poriadku [§ 382 písm. c) Trestného poriadku].

V prvom rade sa žiada uviesť, že dovolanie ako mimoriadny opravný prostriedok proti právoplatným a záväzným rozhodnutiam súdov predstavuje výrazný zásah do právnej istoty a stability právnych vzťahov v právnom štáte. Aj z uvedeného dôvodu je dovolanie určené len k náprave najzásadnejších a zákonom taxatívne vymedzených procesných a hmotnoprávnych väd, ktoré by svojimi dôsledkami mohli zásadne ovplyvniť trestné konanie, respektíve jeho procesný výsledok. Dovolanie nie je prostriedkom určeným na revíziu skutkových zistení, ktoré urobili súdy prvého a druhého stupňa [primerane rozhodnutie najvyššieho súdu publikované v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky (ďalej len „Zbierka“) pod číslom 57/2007]. Dovolanie teda nezakladá ďalšiu riadnu opravnú inštanciu a nepredstavuje „ďalšie odvolanie“. (Primerane napríklad uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Tdo/67/2018, 4Tdo/17/2019, 4Tdo/23/2019, 5Tdo/85/2017, 5Tdo/7/2020).

Pritom platí, že obsah konkrétne uplatnených námietok, väd a právnych názorov, o ktoré sa v dovolaní opiera existencia určitého dovolacieho dôvodu, musí skutočne vecne zodpovedať zákonnému vymedzeniu príslušného dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. a) až n) Trestného poriadku. Nestačí, ak podané dovolanie len formálne odkazuje na príslušné ustanovenie upravujúce dôvody dovolania, pokiaľ v skutočnosti obsahuje argumenty stojace mimo uplatneného dovolacieho dôvodu (pozri napr. odôvodnenie rozhodnutia najvyššieho súdu uverejnené v Zbierke pod č. 51/2014). Zároveň treba uviesť, že viazanosť dovolacieho súdu dôvodmi dovolania, ktoré sú v ňom uvedené v zmysle § 385 ods. 1 Trestného poriadku, sa týka vymedzenia chýb napadnutého rozhodnutia a konania, ktoré mu predchádzalo (§ 374 ods. 1 Trestného poriadku), a nie právnych dôvodov dovolania uvedených v ňom v

súlade s § 374 ods. 2 Trestného poriadku z hľadiska ich hodnotenia podľa § 371 Trestného poriadku (pozri rozhodnutie najvyššieho súdu zverejnené v Zbierke pod č. 120/2012-I). Inými slovami povedané, pri zisťovaní dôvodov dovolania dovolacím súdom je rozhodujúca ich vecná špecifikácia dovolateľom, a nie ich označenie podľa § 371 Trestného poriadku.

Pokiaľ obvinený namietal, že v posudzovanom prípade mali sudy použiť ustanovenie § 39 ods. 1 Trestného zákona a znížiť mu uložený trest pod dolnú hranicu zákonom stanovenej trestnej sadzby, najvyšší súd zdôrazňuje, že podľa § 39 ods. 1 Trestného zákona môže súd páchatelovi uložiť trest aj pod dolnú hranicu trestnej sadzby, ak vzhľadom na okolnosti prípadu alebo vzhľadom na pomery páchatela má za to, že by použitie trestnej sadzby ustanovenej týmto zákonom bolo pre páchatela neprimerane prísne a na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje aj trest kratšieho trvania. Zo znenia citovaného zákonného ustanovenia vyplýva, že hoci neviaže jeho aplikáciu na „výnimočné“ okolnosti prípadu, ani na „mimoriadne“ pomery páchatela, už z názvu ustanovenia § 39 Trestného zákona a jeho výkladu vyplýva, že ide o mimoriadne zníženie trestu odňatia slobody, a nie o pravidelný postup súdu. Z uvedeného dôvodu použitie ustanovenia § 39 ods. 1 Trestného zákona nie je možné odôvodniť len bežne sa vyskytujúcimi skutočnosťami, ale súd môže pristúpiť k zníženiu trestu len za existencie takých mimoriadnych okolností alebo pomerov, ktoré sa u trestných činov a ich páchatelov bežne nevyskytujú, a ktoré je možné vyhodnotiť výrazne v prospech páchatela. Práve táto ich výnimočnosť objektívne spôsobuje, že trest ukladaný v rámci zákonom stanovenej trestnej sadzby by bol pre páchatela neprimerane prísny a na dosiahnutie účelu trestu by postačoval aj trest kratšieho trvania. Pri rešpektovaní zásady adekvátnosti trestu s prihliadnutím na povahu, závažnosť činu a osobu páchatela preto trestný zákon umožňuje súdu na túto situáciu reagovať možnosťou mimoriadneho zníženia trestu aj pod dolnú hranicu trestnej sadzby ustanovenej zákonom, pričom je dôležité, aby súd jeho uplatnenie vždy argumentačne odôvodnil takým spôsobom, aby nevznikli žiadne pochybnosti o oprávnenosti použitia tohto ustanovenia.

Podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

Naposledy citované ustanovenie teda slúži výlučne na nápravu hmotnoprávných chýb a jeho znenie za bodkočiarkou „správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.“ Vylučuje možnosť úspešne sa domáhať preskúmania skutkových zistení, na ktorých je rozhodnutie založené, s výnimkou uvedenou v ustanovení § 371 ods. 3 Trestného poriadku, ktorá však prináleží iba ministrovi spravodlivosti.

Inak povedané, vo vzťahu k skutkovému stavu zistenému skôr konajúcimi súdmi, vyjadrenému v tzv. skutkovej vete výroku, môže obvinený v dovolaní uplatňovať len námietky právneho charakteru, a nikdy nie námietky skutkové. Za skutkové sa pritom považujú tie námietky, ktoré smerujú proti skutkovým zisteniam súdov, proti rozsahu vykonaného dokazovania, prípadne proti hodnoteniu dôkazov súdmi oboch stupňov - ich posudzovanie je dominanciou konania odvolacieho. Dovolací súd nie je možné chápať ako tretiu „odvoláciu“ inštanciu zameranú na preskúmanie rozhodnutí súdu druhého stupňa [primerane uznesenie najvyššieho súdu sp. zn. 2Tdo/7/2018 z 03. septembra 2018 (publikované v Zbierke pod číslom 96/2018)].

V súvislosti s námietkou obvineného, že mu bol uložený neprimerane prísny trest a v danom prípade nebolo použité ustanovenie § 39 ods. 1 Trestného zákona o mimoriadnom znížení trestu pod dolnú hranicu trestnej sadzby trestu odňatia slobody, najvyšší súd konštatuje, že túto námietku nemožno podradiť pod dovolací dôvod v zmysle § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku.

Zo znenia stanoviska trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. 5/2011 k rozdielnemu výkladu dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku v prípade nepoužitia ustanovenia § 39 Trestného zákona o mimoriadnom znížení trestu odňatia slobody jednoznačne vyplýva, že hmotnoprávne ustanovenie § 39 Trestného zákona o mimoriadnom znížení

trestu odňatia slobody svojou povahou a významom sa primkýna ku všeobecným hľadiskám stanoveným pre voľbu druhu trestu a jeho výmery v § 34 ods. 1, ods. 3, ods. 4 Trestného zákona a nasledujúcich a na rozdiel od ustanovení § 41, § 42 (o ukladaní úhrnného, spoločného a súhrnného trestu) alebo ustanovenia § 47 ods. 2 Trestného zákona, ktoré sú taktiež hmotnoprávne, ale kogentnej povahy, ho nemožno podriaďovať pod „nesprávne použitie iného hmotnoprávneho ustanovenia“, zakladajúce dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku.

Pokiaľ nejde o situáciu, keď výrok o treste nemôže obstáť v dôsledku toho, že je chybný výrok o vine, možno výrok o treste napadnúť z hmotnoprávnej pozície zásadne len prostredníctvom dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. h) Trestného poriadku, teda len, ak bol uložený trest mimo zákonom ustanovenej trestnej sadzby alebo bol uložený taký druh trestu, ktorý zákon za prejednávaný trestný čin nepripúšťa.

V danom prípade bol obvinený odsúdený za spáchanie obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. c), písm. d) Trestného zákona a zo zločinu marenia spravodlivosti podľa § 344 ods. 1 písm. b) Trestného zákona a bol mu uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 10 rokov. V danom prípade Trestný zákon v osobitnej časti v § 172 ods. 2 Trestného zákona stanovuje trestnú sadzbu trestu odňatia slobody s dolnou hranicou vo výmere 10 rokov a hornou hranicou vo výmere 15 rokov. Súdym uložili obvinenému úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 10 rokov, zjavne teda v rámci zákonom ustanovenej trestnej sadzby za trestný čin najprísnejšie trestný, a preto v posudzovanej trestnej veci nie je daný ani dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. h) Trestného poriadku. Zjednodušene inými slovami vyjadrené, najvyšší súd v rámci dovolacieho konania nie je oprávnený skúmať otázku ne/primeranosti trestu. Nepoužitie ustanovenia § 39 Trestného zákona nezakladá žiadny dovolací dôvod (posledný odsek právnej vety stanovisko trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. 5/2011 zverejnené v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky).

Vzhľadom na to, že obvinený I. I. skutočnosťami, ktoré uviedol vo svojom dovolaní, zjavne nenaplnil žiadne dovolacie dôvody podľa § 371 ods. 1 písm. a) až písm. n) Trestného poriadku, Najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí jeho dovolanie podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku odmietol.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom najvyššieho súdu v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.